

1) Door niet jaarlijks een totaal aantal inspecties te verrichten dat ten minste 25 % bedraagt van het aantal afzonderlijke schepen dat in 1999 en 2000 haar havens is binnengelopen, is de Franse Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 5, lid 1, van richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruikmaken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole).

2) De Franse Republiek wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 19 van 25.1.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 17 juni 2004

in zaak C-99/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 2000/52/EG — Doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven — Niet-omzetting binnen de gestelde termijn)

(2004/C 201/10)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-99/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Flett) tegen Ierland (gemachtigde: D. O'Hagan) betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 2000/52/EG van de Commissie van 26 juli 2000 tot wijziging van Richtlijn 80/723/EEG betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven (PB L 193, blz. 75), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident, S. von Bahr (rapporteur) en R. Silva de Lapuerta, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano, griffier: R. Grass, op 17 juni 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 2000/52/EG van de Commissie van 26 juli 2000 tot wijziging van Richtlijn 80/723/EEG betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven, is Ierland de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) Ierland wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 101 van 26.4.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 10 juni 2004

in zaak C-302/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek (¹)

(Niet-nakoming — Richtlijn 1999/22/EG — Houden van wilde dieren in dierentuinen — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2004/C 201/11)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-302/03, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. van Beek en R. Amorosi) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: I. M. Braguglia, bijgestaan door G. de Bellis), betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/22/EG van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen (PB L 94, blz. 24), althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), kamerpresident, J.-P. Puissechet en K. Lenaerts, rechters, advocaat-generaal: P. Léger, griffier: R. Grass, op 10 juni 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 1999/22/EG van de Raad van 29 maart 1999 betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen, is de Italiaanse Republiek de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

2) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 213 van 6.9.2003.

Verzoek van het Symvoulío tis Epikrateias (Griekse Raad van State) van 3 maart 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen ELMEKA NE en Minister van Economische zaken

(Zaak C-182/04)

(2004/C 201/12)

Het Symvoulío tis Epikrateias (Griekse Raad van State) heeft bij beschikking van 3 maart 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 april 2004, in het geding tussen ELMEKA NE en Minister van Economische zaken, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

De vragen in de onderhavige zaak zijn identiek aan de vragen van zaak C-181/04.

Verzoek van het Symvoulío tis Epikrateias (Griekse Raad van State) van 3 maart 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen ELMEKA NE en Minister van Economische zaken

(Zaak C-183/04)

(2004/C 201/13)

Het Symvoulío tis Epikrateias (Griekse Raad van State) heeft bij beschikking van 3 maart 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 april 2004, in het geding tussen ELMEKA NE en Minister van Economische zaken, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

De vragen in de onderhavige zaak zijn identiek aan de vragen in zaak C-181/04.

Beroep, op 7 mei 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-204/04)

(2004/C 201/14)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 mei 2004 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door N. Yerrell, lid van de juridische dienst van de Commissie en H. Kreppel, rechter bij het Arbeitsgericht die in het kader van de uitwisseling met nationale ambtenaren bij de juridische dienst van de Commissie is gedetacheerd, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland inbreuk maakt op het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen, zoals neergelegd in de artikelen 1, 2 en 5 van richtlijn 76/207/EG (¹) en in § 4 van de bijlage bij richtlijn 97/81/EG (²) van de Raad betreffende de door de Unice, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdbarbeid,

door vrouwen, die de zeer grote meerderheid vormen van de deeltijdwerkers die minder dan 18 uur per week in de Duitse overheidsdienst werken, indirect te discrimineren omdat

a) volgens § 14, lid 2 van het Bundespersonalvertretungsgesetz en de met deze bepaling overeenstemmende regelingen in de deelstaten

- Beieren
- Berlijn
- Bremen
- Hessen

deeltijdwerkers die regelmatig minder dan 18 uur per week werken, respectievelijk deeltijdwerkers die

b) in de deelstaten

- Meckelenburg-Voorpommeren
- Saksen
- Sleeswijk-Holstein
- Thüringen

minder dan de helft van de reguliere werktijd per week werken,

c) in de deelstaten

- Baden Württemberg
- Brandenburg
- Rheinland-Pfalz
- Saksen-Anhalt

minder dan een derde van de reguliere werktijd per week werken,